

calitatea artistică a spectacolelor prezentate, obținând premiul I.

Vorbind de calitatea spectacolelor prezentate de colectivele teatrale de amatori, nu putem să nu subliniem colaborarea acestora cu mișcarea teatrală profesionistă, sprijinul valoros acordat de artiștii profesioniști, de instituțiile de profil, pe multiple planuri, interpreților amatori, cu deosebire în montarea spectacolelor precum și în îndrumarea metodologică a instructorilor amatori.

**INTREBARE:** În acest context, cum vedeți dv. evoluția mișcării artistice a amatorilor?

**RĂSPUNS** În spiritul indicațiilor secretarului general al partidului, date la Congresul al XIII-lea al P.C.R., este necesar ca toți factorii educaționali să acționeze mai ferm pentru ridicarea la un nivel superior a Festivalului național „Cântarea României”, în cadrul căruia formațiile cultural-artistice să prezinte programe educative cu un pronunțat caracter politic angajat, militant, patriotic și revoluționar, contribuind la formarea omului nou, participant activ la opera de edificare a socialismului în patria noastră. În acest sens va trebui să acționăm atât la nivel central cât și la nivel local pentru activizarea tuturor formațiilor artistice existente, pentru înființarea de noi colective teatrale, mai ales în marile întreprinderi și comune cu populație numeroasă, având în vedere rolul și forța educativă a teatrului. Va trebui să punem

accent în continuare pe vederea, înnoirea și îmbogățirea continuă a repertoriilor tuturor formațiilor artistice de amatori cu noi lucrări piese de teatru, cîntece de mase, poezii, inspirate din viața colectivelor de oameni ai muncii. O atenție sporită trebuie acordată stimulării creației artistice de masă, a cercurilor și cenaclurilor literar-artistice, valorificării pe scară mai largă a creației acestora în manifestările cultural-artistice din localitățile respective. Se impune totodată activizarea tuturor teatrelor populare și muncitorești în vederea îndeplinirii integrale a planurilor de premiere, spectacole și spectatori pentru fiecare stagiune, fapt care necesită o conlucrare și mai activă cu artiștii profesioniști, cu oamenii de teatru, cu uniunile și asociațiile de creatori, cu secția de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor, cu A.T.M., cu Institutele de învățămînt artistic superior.

Punînd accentul în continuare pe permanentizarea activității de spectacole și concerte, pe înnoirea continuă a repertoriului, pe ridicarea nivelului interpretativ al artiștilor amatori în general, sîntem convinși că vom asigura spiritul viu, novator, revoluționar tuturor manifestărilor cultural-artistice, corespunzător cerințelor actuale ale dezvoltării economico-sociale, ale artei și culturii, parte integrantă a procesului de făurire a socialismului multilateral dezvoltat în țara noastră.

**Stan VLAD**

## NOTE

### Scrieri uitate

Continuăm a semnala pagini clasice din istoriografia noastră de teatru care trebuie să reintre în circuitul cărții.

Între 1897 și 1899, Ștefan Vellescu publică în *Revista literară* — periodic de orientare macedonskiană — 39 de capitole sub genericul **Pagini pentru istoria teatrului român**. Îndemnul i-a venit, poate, de la Hasdeu, al că-

rui emul fusese în junețe. Autorul, spirit cultivat, cu studii pariziene, este un mare profesor al conservatorului nostru dramatic, dascălul lui **Erigore Manolescu**, **C. Nottara**, **Petre Liciu**, **Iancu Brezeanu**, **Ion Livescu** etc.

Dintr-un material impresionant, el trasează evoluția artei teatrului la români, de la cele mai vechi atestări (epoca dacică) și pînă la revoluția pașoptistă inclusiv. Acte de arhivă, fragmente din primele piese originale, producții populare, epistole, cronici, dar și relatări verbale de la bătrînii citori ai scenei muntene se ordonează într-un foarte personal excurs istoriografic.

Meritul excepțional al a-

cestor pagini stă în informațiile privind **Societatea Filarmonică (1833—1836)**.

O eventuală ediție, s-ar completa fericit cu *Memoirile lui Ștefan Vellescu*, manuscris inedit din colecția Muzeului Teatrului Național, prezentat de **George Franga** în S.C.I.A., tom. 13, nr. 1, 1966. Sînt însemnări dintre anii 1861—1863, cu date neprețuite despre acei ani furtunoși ai consolidării Teatrului Național.

Astfel, cunoscîndu-l opera de istoric teatral, îl putem așeza pe **Ștefan Vellescu**, cu îndreptățire, alături de **Oliănescu-Ascanio** și de **Theodor Burada**, ctitorii disciplinei la noi.

**I. N.**